

Nálety na Pardubice 1944

Druhý nálet na Pardubice byl proveden 22. července 1944 britským královským letectvem. Důsledkem chybného zaměření bylo zničeno 23 budov, 114 bylo poškozeno a zahynulo 44 civilistů.

Toto fiasko bylo využito nacisty k propagandě proti spojencům – byl vystrojen pohřeb, na kterém „vzdal čest“ obětem i K.H. Frank.

PARDUBICKÉ NOVINY

Středa 20. července 1944

Vzpomínky na prožitý strach nabývaly v postupujícími dny na naléhavosti

Zkáza města přišla z nebe

Bylo dvanáct minut po půlnoci, když se rozezněl do spánku pardubických občanů v sobotu 22. července roku 1944 varovný zvuk sirén.

PROBUDILI SE I NEJVĚŠTÍ SPÁČI

Jako již tolikrát předtím, tak i tentokrát se jen málokomu chtělo rychle do krytí. Mnozí dokonce ani nevstávali, jiní si alespoň na cestu pospíšili, přestože v místnostech neměli zatměná okna. Z nečinnosti a do očí bijící bezstarostnosti je nevyváděl ani blížící se hukot početného uskupení britských letadel. Nepřipouštěli si, že by snad měla za úkol zničit místní rafinerii minerálních olejů, známou pod jménem Fantovka, natáž jejich domovy. Pět minut před půl jednou se však již probudili i ti největší spáči.

RAFINÉRIE SE OCITLY ZCELA V TROSKÁCH

Zřejmě časový posun mezi pěti vřetedu letícími halifaxy coby značkaři a osvětlovači způsobil, že se posádky následujících devětačtyřiceti wellingtonů a šestnácti liberátorů špatně orientovaly. Během necelé čtvrt hodiny shodily svých 463 pum na východní, obytnou část města, případně na přilehlé louky a polnosti. V důsledku toho se místo provozů rafinerie ocitly zcela v troskách 23 domů a dalších 114 bylo více nebo méně poškozeno. Nebylo tedy divu, když mezi 43 oběťmi náletu nebyl ani jeden německý voják držící strážní službu u chemické továrny nebo blízkého letiště, zato jenom českí lidé, z nichž šest bylo dokonce přespolních.

ZE SEDMATŘICETI ŠEDM BÍLYCH

Se svými mrtvými se Pardubice loučily v sobotu 22. července 1944. Vzpomínky na prožitý strach nabývaly v postupujícími dny na stále větší naléhavosti. Vcelku zbytečně zdejší list připomínal 18.

Pardubice se loučí s obětmi červencového náletu (snímek ze sbírek VČM Pardubice)

nech slehal plamen řeckých ohňů, na vysokých stožárech visela spulštěná řídká a pro tektorátní vlajka. Mezi nimi v záplavě květů a věnců spočívalo na rozsáhlém katafalku třicet sedm rakví, devět z nich bylo bílých. Po tklivé písni 'Zavítám ti ty slunko zlaté' byly přeneseny na osm niestně upravených náklad-

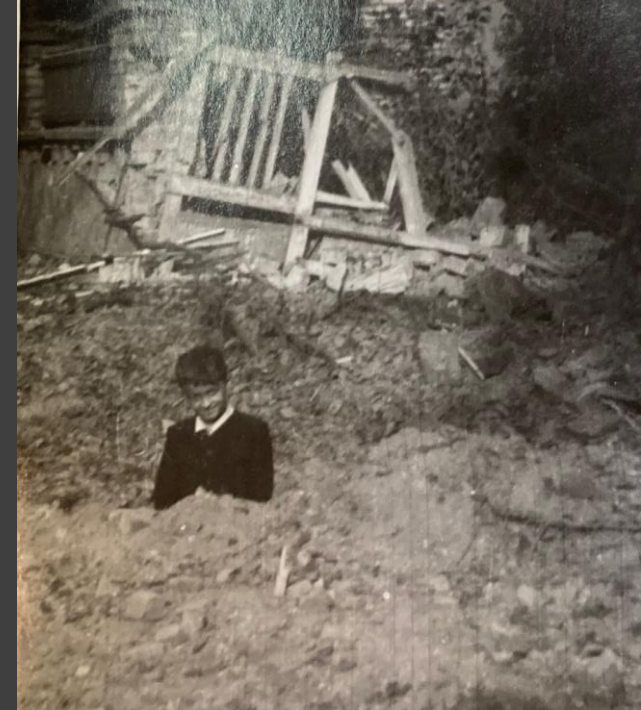
zvláště, když z nich dvě desítky zapásaly se smrtí. Na nálet se nedalo zapomenout ani pro nelehké postavení 167 lidí, kteří během něj přišli o všechn svůj majetek, včetně střechy nad hlavou. Při shánění náhradního bydlení a zajišťování těch nejnuttnějších věcí se totiž nemohli opřít na své domy.

večí denní potřeby poskytnou příbuzní, známí či dobrovolní dárci.

TEĎ SE NETREFIL PŘILEIT ZNOVOU

Vzpomínky na prožitý strach nabývaly v postupujícími dny na stále větší naléhavosti. Vcelku zbytečně zdejší list připomínal 18.

Další nálet proběhl 24. srpna 1944. Tentokrát útočilo americké letectvo. Cílem byla rafinerie Fanto a pardubické letiště.

Zdroje: Dokumenty a dobové fotografie Státního okresního archivu Pardubice